

## **BÀI TUYÊN TRUYỀN**

### **GIỮ GÌN SỰ TRONG SÁNG CỦA TIẾNG VIỆT**

Cô thủ tướng Phạm Văn Đồng đã từng viết: “*Có lẽ tiếng Việt của chúng ta đẹp bởi vì tâm hồn của người Việt Nam ta rất đẹp; bởi vì đời sống, cuộc đấu tranh của nhân dân ta từ trước tới nay là cao quý, là vĩ đại, nghĩa là rất đẹp*”. Trải qua thời gian, tiếng Việt không ngừng được bồi đắp bởi “tiếng nói của quần chúng nhân dân, đầy tình cảm, hình ảnh, màu sắc và âm điệu, hồn nhiên, ngộ nghĩnh và đầy ý nghĩa”. Chính sự giàu đẹp và phong phú đó đã làm nên cái chất, giá trị, bản sắc, tinh hoa của tiếng Việt.

Tuy nhiên, trước sự phát triển của xã hội và quá trình hội nhập ra thế giới, tiếng Việt dần mất đi sự trong sáng. Nguyên nhân xuất phát từ cách sử dụng và tiếp biến ngôn ngữ tùy tiện của người Việt. Thêm vào đó là lối sử dụng ngôn ngữ cầu thả, thiếu ý thức của một bộ phận giới trẻ khiến cho tiếng Việt bị lai tạp một cách phản cảm, phản khoa học. Sự thiếu trách nhiệm của các cơ quan chức năng và các nhà văn hóa trong nhiệm vụ bảo vệ và giữ gìn sự trong sáng của tiếng Việt cũng là nguyên nhân khiến Tiếng Việt ngày càng trở nên hỗn độn và vô nguyên tắc. Bởi vậy, giữ gìn sự trong sáng của tiếng Việt trong bối cảnh hiện nay là một nhiệm vụ quan trọng hàng đầu.

Trước tiên chúng ta cần phải hiểu thế nào là sự trong sáng của tiếng Việt. Trong sáng chính là sự trong trẻo, sáng rõ, không một chút vẩn đục; trong sáng còn có nghĩa là ở trạng thái giữ được bản sắc tốt đẹp, không có hiện tượng pha tạp, tạp nham, hoàn toàn lành mạnh. Sự trong sáng trong tiếng Việt là một vấn đề rất rộng mở, bao hàm tất cả những gì liên quan đến việc sử dụng và có ảnh hưởng đến tiếng Việt. Bản chất vốn có của tiếng Việt như thế nào và việc sử dụng đúng bản chất đó chính là sự trong sáng của tiếng Việt. Một trong những nét trong sáng đầu tiên của tiếng Việt là ở hệ thống chuẩn mực và quy định về việc sử dụng tiếng Việt, từ việc sử dụng chữ viết, phát âm, từ ngữ, ngữ pháp, cho đến phong cách ngôn ngữ đều có những quy tắc chung. Mỗi chữ có cách viết và cách phát âm khác nhau, có thể ghép với nhau theo quy tắc để tạo nên những từ mới. Mỗi câu đều có cấu trúc ngữ pháp nhất định và mang phong cách ngôn ngữ phù hợp với bối cảnh sử dụng. Tất cả điều đó cấu thành sự trong sáng của tiếng Việt. Thứ hai, tiếng Việt là ngôn ngữ của chúng ta, do ông cha ta sáng tạo nên, gắn liền với bản sắc văn hóa của dân tộc. Sự trong sáng trong tiếng Việt chính là không có sự pha tạp, việc sử dụng hay mượn từ của nước ngoài phải có chọn lọc, phải phù hợp và có chừng mực, không lạm dụng các từ nước ngoài. Tuy nhiên ở trong mỗi hoàn cảnh phải biết dung nạp những yếu tố tích cực để làm giàu, đa dạng hơn vốn tiếng Việt. Thứ ba, việc sử dụng ngôn ngữ chính

là đang sáng tạo ngôn ngữ. Tiếng Việt trong quá trình sử dụng được con người sáng tạo với muôn màu muôn vẻ khác nhau. Tuy nhiên sự sáng tạo đó phải nằm trong quy củ, phải tuân theo những quy tắc chung, đảm bảo tính chuẩn mực và hệ thống của tiếng Việt. Không thể sáng tạo một cách nhố nhăng, vô tổ chức, cái sáng tạo phải hướng đến đóng góp cho sự bền vững và phát triển của tiếng Việt. Ngôn ngữ nào cũng vì một mục đích chung đó là giao tiếp trong xã hội loài người. Chính vì vậy, nó phải đảm bảo những chuẩn mực đạo đức chung của con người. Đối với tiếng Việt, tính lịch sự, văn minh chính là một trong những nét trong sáng của thứ ngôn ngữ này.

Vậy làm thế nào chúng ta gìn giữ được tất cả những nét trong sáng trên của tiếng Việt? Chúng ta phải tôn trọng tiếng nói, ý thức được tầm quan trọng của việc gìn giữ sự trong sáng của tiếng Việt, nếu không nhận thức đúng đắn sẽ dẫn đến những sai lệch trong bảo vệ và gìn giữ sự trong sáng của tiếng Việt. Bên cạnh đó, trong bất cứ hoàn cảnh giao tiếp hay phải sử dụng ngôn ngữ, chúng ta đều phải cân nhắc kỹ lưỡng, không thể sử dụng một cách tùy tiện, nói năng lung tung. Việc trau dồi vốn tiếng Việt và thường xuyên có ý thức rèn luyện cũng chính là gìn giữ sự trong sáng của tiếng ta. Bởi vậy, chúng ta cần sử dụng lời ăn tiếng nói một cách đúng đắn, không nói năng hàm hồ, dùng từ thô thiển, kích động.

Tất cả chúng ta đều phải có ý thức trách nhiệm giữ gìn sự trong sáng của tiếng Việt khi giao tiếp. Đó là phải rèn luyện năng lực nói và viết theo đúng chuẩn mực, quy tắc ngôn ngữ để đảm bảo sự trong sáng. Lời nói của chúng ta phải vừa đúng, vừa hay, vừa có văn hoá. Chúng ta cần có thói quen cẩn trọng, cân nhắc, lựa lời khi sử dụng Tiếng Việt. Mỗi người cũng cần có những hiểu biết cần thiết về các chuẩn mực và nguyên tắc sử dụng tiếng Việt ta. Muốn có hiểu biết, chúng ta cần tích lũy kinh nghiệm từ thực tế giao tiếp, từ sự trau dồi vốn ngôn ngữ qua sách giáo khoa, hoặc qua việc học tập ở nhà trường. Là những công dân toàn cầu, chúng ta hãy tiếp nhận tiếng nước ngoài đúng cách và có bản lĩnh; khi nói năng phải lịch sự, tinh tế, thể hiện văn hóa cao đẹp của người Việt ta trong giao tiếp; không nói những lời thô tục, mất lịch sự, thiếu văn hoá và mạnh mẽ loại bỏ những lời nói thô tục, kệch cỡm pha tạp, lai căng không đúng lúc; phải biết xin lỗi người khác khi làm sai, khi nói nhầm; phải biết cảm ơn người khác. Và một điều quan trọng, chúng ta không ngừng sáng tạo, bổ sung vào hệ thống từ ngữ tiếng để nó ngày càng phong phú và trong sáng hơn.

Tiếng Việt ta là một thứ tiếng rất giàu và đẹp. Tiếng Việt ta là linh hồn của dân tộc ta. Vì thế, thế hệ trẻ ngày nay phải có ý thức và trách nhiệm giữ gìn sự trong sáng của tiếng Việt như gìn giữ chính linh hồn của mình. Một khi tiếng Việt mất đi sự trong sáng vốn có của nó thì văn hóa và tình cảm của dân tộc ta cũng sẽ thay đổi theo.